

нежели римо-византийското начало на градската, и съ обстоятелството, че днесъ „градища“ или „селища“ („хисарлъци“ и „мънастирища“) се намиратъ повече около селата, нежели при градоветъ. Именно при такива условия се е развивалъ по-късниятъ старъ Сливенъ, бидейки първоначално заселенъ подъ това име, ако не тъкмо върху зидоветъ на старото римско заселище, то поне до близко такова подъ днешния Хисарлъкъ, въ тъй нарѣчената мѣстность Айвалж Дерѣ. Прѣданието, че „Сливенъ (новия) е заселенъ на днешното си мѣсто съ жители отъ близкия до него Сливенъ“, визира началото на турското тукъ поселване, а не и това на Стария Сливенъ. Възможността щото днешния кварталъ Ново-Село да се е простиралъ и малко по-наизтокъ къмъ Айвалж Дерѣ би оправдала прѣдположението, че Стариятъ Сливенъ подъ славянско вече име е билъ прирастъкъ на по-старо тамъ заселище, като оставено отъ римлянитъ и заварено отъ първитъ тукъ славянски поселенци. Нишки за това ще се намѣрятъ въ прѣданието за сѣществующе нѣкое житие въ Сливенъ на Св. Трифона, въ което се споменувало най-старото заселище на Сливенъ като заварено отъ славянитъ още въ „езическитъ“ врѣмена, именно въ Айвалж Дерѣ и подъ хисарлъка.¹⁾ „Близъкъ“ на Сливенъ другъ градъ съ сѣщото име е невъзможенъ, па и нѣма. Коренътъ на името Сливенъ, прѣди всичко, излиза отъ глагола сливамъ, поради сливането на течащитъ прѣзъ днешния градъ три рѣки: Асѣновска, Селишка и Новоселска, а по-специално, отъ сливането на послѣднитъ двѣ. При факта, че днесъ цѣлиятъ Сливенъ, съ изключение на квартала Ново-Село, до идването на турцитъ тукъ е билъ гора, първото славянско тукъ заселище подъ днешното име и край основи

¹⁾ Спомена се, че между Айвалж Дерѣ и Романуша има мѣстность нарѣчена Камена. Хисарлъкътъ, по мѣстоположение, не ще е игралъ ролята на заселище, но на крѣпость, укрѣпено мѣсто за отбрана и помощ на близкото негово заселище — въ дадения случай стария Сливенъ (днешното Ново Село), или заселището при Камена, дѣто прѣданието дѣйствително посочва такова. Въ тая смисълъ хисарлъка е игралъ ролята на Акрополиса при Атина, на укрѣпенитъ тепета за Пловдивъ, на Царевицъ за Търново и т. н.